

Aan boord MS Van Cloon. (2843 BRT)**1)

P.G.H. Uges

1955 Werf: IJsselwerf-Gorinchem

1969 verkocht naar Panama en herdoopt in Eastern Prosper + vergroot tot 3549 b.

Daarna weer verkocht en herdoopt tot Meng Horng.

In november 1984 gesloopt.

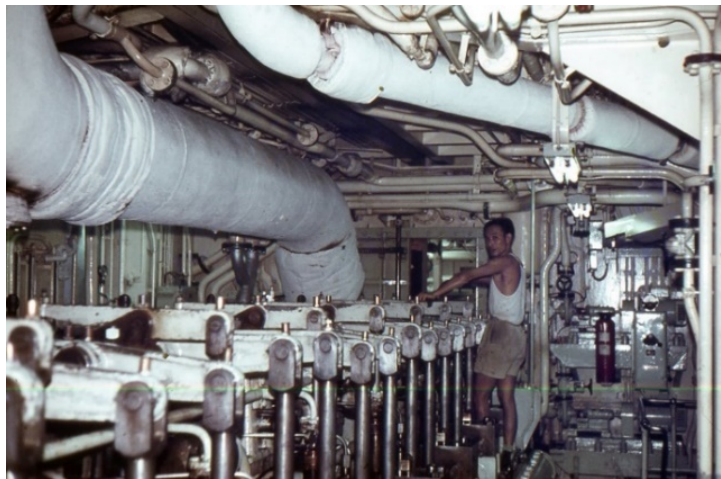
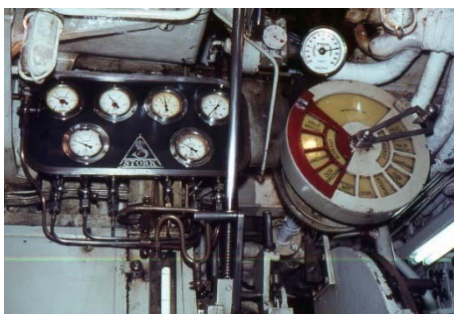
In Singapore op 24-08-1962 als 5e WTK overgeplaatst van MS Sinabang naar MS Van Cloon.

De Van Cloon (2840 b. ton) heeft behalve ruimen voor stukgoed, ook vriesruimen. Het schip heeft geen passagiersaccommodatie, uitgezonderd een z.g. owners cabin voor maximaal twee passagiers. Door deze overplaatsing kwam ik voor het eerst echt in aanraking met de koeling en werd mijn belangstelling voor de koeltechniek gewekt.

**1) Het betrof een serie van drie zusterschepen. Behalve op de Van Cloon, voer ik Van 1965 t/m 1967 ook als 4^e WTK op de Van Noort en als 3^e WTK op de Van Neck.

Ms Van Cloon; Singapore -> Fiji 10-09-1962

Positie 12-56 Z en 156-30 O; storm met zware zeegang; temperatuur in mijn hut: 27,5 °C gr C. Nu dus als 5^e WTK op de Van Cloon. Het is een nieuwer en moderner schip dan de Sinabang met als zusterschepen de Van Noort en Van Neck. Mijn hut is aanmerkelijk groter met o.a. een grote leren bank. Op de Sinabang moesten we het doen met gelijkstroom, maar hier is in de hutten 220 volt wisselstroom beschikbaar. Mijn bandrecorder werkte aan boord van de Sinabang daarom op batterijen en hier dus met behulp van een netvoedingsapparaat gewoon op het net. Na ons vertrek uit Singapore gaan we nu dus rechtstreeks naar de Fiji eilanden (Suva en Lautoka), dan door naar Nieuw-Zeeland (Auckland, Lyttleton en Dunedin) en dan via de Tasmanzee (berucht vanwege het slechte weer) naar Australië (Melbourne, Sydney, Brisbane). Onze 1^e stuurman (Gramberg) is de zoon van een lepraspecialist die veel voor de Doopsgezinde zending heeft gewerkt.

Manoeuvrerstand MS van Cloon (volle kracht vooruit), resp. hoofdmotor met olieman

MS Van Cloon; te Dunedin 07-10-1962

De Fiji eilanden deden mij denken aan Tahiti. Een prachtig gezicht zijn nachts de grote vuren op de heuvels. Men verbrandt daar dan de bladeren van suikerriet. In een winkeltje werden wij aangesproken door een Nederlandse vrouw die daar met echtgenoot en dochtertje woont (fam. Giles**2).

De Chinezen hebben een enorm groot net voorzien van grote mazen. Dat hangen ze in de haven langs. Veel soorten vis eten van de scheepshuid. De grotere blijven dan met hun kieuwen achter de mazen hangen, de kleinere hebben daarvan geen last. De verblijven van de machinekamerbemanning bevinden zich op het achterdek. Uit een van de douches hadden ze de deur tijdelijk verwijderd en met een paar planken en wat zeil ontstond daar een badkuip, groot genoeg om de vissen in leven te houden. Met behulp van een brandslang hield men die vol zeewater. Dus als we verse vis willen, dan ga je naar achteren en kies je een vis uit met "me lykie that one". (Pidgin-English). In Lautoka (Fiji Islands) wilde een hamerhaai (een van de meest gevaarlijke soorten) een al vastzittende vis verschalken, maar kwam zelf vast te zitten. Het beest werd levend en wel aan dek gesleept en daar met knuppels gedood. Het was helaas te donker om er nog foto's van te maken. De vinnen werden er afgesneden en de rest ging weer overboord om daar te worden opgegeten door zijn soortgenoten.

Ik zit nu dus zo ongeveer aan de andere kant van de aarde (11 uur verschil). Zodra jullie gaan werken gaan wij naar bed. Hier is het voorjaar bij jullie najaar. Eergisteren vlak voordat we in Lyttleton aankwamen zagen we van uit zee de besneeuwde bergen van de N. Z. Alpen. Een prachtig gezicht. Het is hier dus voorjaar met temperaturen die redelijk vergelijkbaar zijn met het voorjaar in Nederland.

Ik had Ab van Aalten geschreven en hem de adressen gevraagd van Harry Hendriks (Brisbane) en Wim van Dijk gevraagd. Wim heb ik hier in Wellington bezocht. Zijn vrouw is in verwachting en hoopt binnen een maand hun eerste baby te krijgen**3). Volgens Wim gaat het met zijn zuster Hetty uitstekend. Waarschijnlijk komt ze een tijdje naar Nieuw-Zeeland.

**2) *Wij werden de volgende reis door de fam. Giles uitgenodigd en zijn tijdens hun verlof bij ons in Arnhem op bezoek geweest.*

**3) *Van Wim van Dijk kreeg ik in Sydney een brief dat hun dochtertje Karen was geboren.*

MS Van Cloon; Sydney -> Brisbane. 29-10-1962

Was in Melbourne weer op bezoek bij de familie Dax. Van Brisbane gaan we eerst nog naar Gladstone en van daar richting Hollandia. Ik ben erg benieuwd hoe het daar nu is. We zouden ook naar Sjanghai gaan, maar dat gaat helaas niet door.

Nieuw-Guinea: MS Van Cloon te Hollandia 07-11-1962

Even een kort briefje van uit Hollandia. Zo te zien is hier alles rustig, maar er zijn hier al 150 Indonesische militairen. De UNTEA heeft hier dan ook niet veel te vertellen. De Indonesiërs maken zo ongeveer uit wat er wel en wat er niet moet gebeuren. Het is zaak een beetje op je woorden te passen. Vlak bij ons ligt een Indonesisch marinevaartuig (oude Amerikaanse landingsboot, Verder zie je ook zo nu en dan een UNTEA wagen. Alle Nederlanders gaan hier voor 1 mei weg. (Er zijn nog maar een paar Nederlandse vrouwen). Er wordt hier nog wel gewerkt aan de bouw van een kerk, maar aan het nieuwe gebouw voor de N. Guinea raad wordt niet meer. In Hollandia zie je nog veel wagens rijden die de N. Guineavlag of op de voorruit geplakt of aan een standaard met zich mee voeren. Ik heb wat rondgekeken en zag o.a. de uitgebrande Jachtclub. Behalve het gouverneurs vaartuig (de Oranje), de Van Cloon en het Indonesische marinevaartuig is de haven leeg. Het Indonesische schip heeft de UNTEA-vlag in top, wij nog steeds de Nederlandse. In Hollandia staan een Nederlandse- en een UNTEA-vlag naast elkaar. Indonesische vlaggen zie je gelukkig nog niet. De Papoea's zijn allen erg vriendelijk en zeggen je vaak gedag. Ik heb hier en daar wat foto's genomen.

50 jaar Hollandia; foto 08-11-1962

Aankomst eerste Indonesische marinevaartuig

MS Van Cloon; te Hongkong 15-11-1962

In Brisbane heb ik Harry Hendrikx en zijn vrouw Betty ontmoet**4).

**4) Harry's vader was weduwnaar en adj. directeur van de Heidemaatschappij. Hij was van mening dat zijn zoon zonder zijn hulp zelf op eigen benen moest gaan staan. Na zijn Mulodiploma was het met Harry eerst twaalf ambachten en dertien ongelukken. Zijn vader was dat een beetje zat. Toen Harry besloot te emigreren naar Australië, heeft Pa wel zijn overtocht (per schip) betaald, maar moest hij het verder zelf maar uitzoeken. Na eerst in Sydney te hebben gewoond, verhuisde Harry naar Brisbane en vroeg zijn vader om een lening voor een tweedehandsauto, om daarmee te kunnen starten met een eigen bedrijf in tweedehands tv's, koelkasten e.d. Zijn vader stelde echter als voorwaarde dat hij alleen het geld zou krijgen, mits dat werd gebruikt voor de aanbesteding van een nieuwe wagen (Holden pick-up). Daarmee ging Harry de boer op in de omgeving van Brisbane en was al snel erg succesvol in het verkopen van vooral tv's. Zijn eerste medewerkster was Betty waarmee hij later trouwde. Samen hebben ze een goed lopende zaak in radio's, ijskasten, naaimachines e.d. opgebouwd. Iedere reis wanneer ik in Brisbane kwam, was het bedrijf weer gegroeid. Omstreeks 1966 zelfs tot het grootste speciaalzaak in Brisbane. Als wij dan de haven van Brisbane binnenliepen zag je een grote reclame: "Hendrikx For the best deals in town". In 1967 verkocht hij het bedrijf aan een concurrent en ging studeren aan een Australische universiteit. Zijn vermogen had hij belegd in vakantieparken, want hij verwachtte een sterke toename in het aantal vakantiegangers aan de kust (is ook gebeurd en vooral Amerikanen). Na mijn thuiskomst in 1967 heb ik zijn vader een keer in Arnhem bezocht. Daarna ben ik helaas het contact met Harry verloren.

Hongkong

MS Van Cloon; te Port Swettenham (Port Klang) 30-11-1962

Ik kom net terug van de Mariners Club hier in Port Swettenham (Maleisië) waar ik heb gezwommen en gegeten (rijsttafel). In de tropen hebben de belangrijke plaatsen een dergelijke club als ontmoetingsplaats.

Hier in Port Swettenham, maar ook in Kutching (Serawak) met een zwembad. In Singapore wonen veel Nederlanders en is er een Hollandse club. Op 4 december a.s. speelt daar de Dutch Swing College. In Hongkong heb ik een stereo pick-up gekocht; merk Dual**5)

**5) Met behulp van een veerconstructie en wat onderbroekenelastiek heb ik de pick-up opgehangen aan een stalen balk in het plafond. Ook bij niet al te sterk slingeren of stampen van het schip, kan ik nu toch platen draaien. Het werkt een beetje als een kompas, waarbij het schip als het ware onder de pick-up doordraait.

Mijn hut a.b. Ms Van Cloon.

MS Van Cloon; Singapore -> Fiji Islands (Lautoka en Suva) 20-12-1962

We hebben op deze reis al tweemaal moeten stoppen. De eerste maal voor het wrak van een Chinees jonk, dat minstens een week eerder was vergaan. Er bevonden zich geen mensen meer aan boord en daar de bodem bijna geheel was weggeslagen was ook de lading verdwenen. Het schip bleef echter drijven omdat het geheel van hout is gemaakt. Twee dagen later (vorige week zaterdag) stopten we voor een prauw met de Indonesische vlag achterop. Ze vroegen en kregen water en rijst, omdat ze al vijf dagen zonder voedsel zaten en nu ook zonder water. De 1^e stuurman (Gramberg) vroeg toen of ze dit nu wel van de Nederlanders aan konden nemen.

Voor de kust van Nieuw-Zeeland passeerden ons de MS Johan van Oldenbarnevelt op zijn laatste reis onder Nederlandse vlag**6).

Oldenbarnevelt

MS Johan van

**6) Begin februari 1963 verliet MS Johan van Oldenbarnevelt Sydney en arriveerde op 7 maart in Genua. Daar werd het schip overgedragen aan de Greek Lines, omgebouwd en kreeg de naam Lakonia. Op 22 december 1963 tijdens een kerscruise naar Madeira en de Canarische eilanden, ontstond brand in de kapsalon. Die verspreide zich snel over de passagiersdekken en bereikte ook de machinekamer, waar verschillende tanks ontploften. Uiteindelijk hebben 128 van de 1022 opvarenden de ramp niet overleefd (98 passagiers en 30 bemanningsleden). Noorse en Nederlandse sleepboten slaagden er in sleepkabels aan de geblakerde romp te bevestigen, maar het schip zonk alsnog een paar dagen later, op zondag 29 december tijdens slechtweer.

MS Van Cloon; Napier -> Wellington 12-01-1963

In Suva heeft de douane een der Chinese matrozen gepakt, die opium probeerde te smokkelen. Verder heeft de 1^e stuurman ook een hoeveelheid opium gevonden. Dat werd over boord gegooid. In Auckland zocht de douane in de salon en hebben o.a. de bekleding van een stoel losgehaald. De 1^e stuurman liet aan de kapitein zien dat de douane de stoel niet in de oorspronkelijke staat had teruggebracht (dat moet tenzij er iets is gevonden). Hij stak zijn hand in het gat en de gouden horlogebandjes kwamen naar buiten rollen en dat op een plaats waar de douane eerst niets vond. In Auckland waren wij aanwezig bij het huwelijk van onze 2^e stuurman Cees Heezik.

MS Van Cloon; Dunedin -> Port Kembla 25-01-1963

In Dunedin bericht ontvangen dat mijn memoriaal is goedgekeurd. Het schip ligt nu vrij rustig met zo nu en dan nog een schuiver. We hebben gedurende drie dagen het zwaarste weer gehad dat ik tot nu toe heb meegemaakt. In de badkamer werd een grote spiegel van de wand gerukt. Verder was het in alle hutten een grote puinhoop, om van de gebroken glazen in de pantry nog maar niet te spreken. Ik wil niet zeggen dat ik me altijd even happy heb gevoeld, maar had gelukkig geen echte last van zeeziekte (hooguit wat katterig). Vandaag is het Chinees nieuwjaar. Ik ben in Wellington weer bij Wim van Dijk op bezoek geweest. Zijn zusje Hetty komt in februari naar Wellington.

MS Van Cloon; Melbourne -> Brisbane 07-02-1963

In Melbourne ben ik weer een avond bij de fam. Dax op bezoek geweest en heb daar gedineerd. Ze vonden het erg leuk dat pa in de bibliotheek van Wolfheze een boek geschreven door mr. Dax heeft gevonden. In Brisbane zal het wel weer aankomst/vertrek worden, maar ik hoop dan toch nog Harry Hendriks te ontmoeten. Van daar gaan we via Hollandia, Manila en San Fernando naar Hongkong. In Hongkong gaan we in dok en blijven er ongeveer veertien dagen. In Hollandia zullen de Indonesiërs nu wel alles te vertellen hebben want de UNTEA stelde de vorige keer al niet veel voor. Ik zal daar proberen nog een paar UNTEA-zegels te bemachtigen. Het zal wel de laatste keer zijn dat we er komen en al zouden we er de volgende reis toch weer heen gaan, dan is het niet mogelijk ze nog te krijgen, omdat het Indonesisch gebied is geworden.

MS Van Cloon; Hollandia -> Manila 23-02-1963

De laatste keer in Nieuw-Guinea

Vanmorgen zijn we dan, naar ik aanneem, voor het laatst uit Hollandia vertrokken****7)**. Pa krijgt van uit Hongkong of Singapore twee eerste dag uitgave enveloppen die gezamenlijk de gehele, complete, N.N.G. – UNTEA serie vormen en een vel met honderd 2 cent zegels. Wat die twee cent zegels betreft, die zijn hier weer normaal verkrijgbaar. Ze hebben er een stel bijgedrukt. Ik neem dus aan dat de waarde wel aardig geduikeld zal zijn. In Hollandia was het erg rustig. Een groot deel van de Papoea's is de wildernis ingetrokken. Dat had weer tot gevolg dat we er drie dagen bleven, omdat er veel te weinig Papoea's waren om het schip te lossen. De "Schie Lloyd" was het enige schip dat behalve De "Van Cloon" binnen lag. Naar men zei, was de Schie Lloyd het laatste schip van de Hollandse vaart (schepen die varen van uit Nederland) dat in Hollandia aankwam. Zij vertrokken een dag eerder dan wij. Gisterenavond kregen we bericht dat er zich twee Papoea's verstopt hadden. Ze waren in volle zee op de proppen gekomen. Wij hebben dus vlak na vertrek het hele schip doorzocht naar eventuele verstekelingen. Gelukkig bleek dat er zich geen een aan boord bevond.

Ongeveer een maand geleden is een 4^e WTK zwaargewond door schoten uit een Indonesisch machinegeweer. Er was een opstandje in Sorong, begonnen door een stel Papoea's. De vierde WTK kwam er toevallig met de kapitein van het schip aan lopen, toen de Indonesiërs begonnen te schieten en hoewel hij er niets mee te maken had werd hij dus zwaargewond. De kapitein had niets. Dit is dus niet met opzet gebeurd. Over het algemeen schijnen die Indonesiërs zich hier behoorlijk te gedragen. De meeste Papoea's kunnen hen echter niet luchten of zien, vandaar dat ze het oerwoud in gaan. Wij hebben twee Papoea's ontmoet en mee aan boord uitgenodigd voor een gesprek. De eerste was het opperhoofd van een stam in Biak en de tweede plaatsvervangend secretaris van iets dat met het Gouvernement te maken had. Ze vertelden o.a. dat de meeste Papoea's hun hoop hebben gevestigd op 1969. Ze hadden beiden een Ned. Vlag in een blik begraven met het doel die in '69 voor de dag te halen.

Hollandia (8 nov '62) Untea- en Nederlandse vlag Gouvernementsvaartuig "Oranje"
Krijgen ze niet de kans om dan zelfstandig te worden, dan willen ze in opstand komen. Of hier iets van terecht komt is natuurlijk zeer de vraag, maar zij waren zeer fanatiek en rekenen dan op hulp van Nederland, Australië en de UNO.

15-08-2012: 50 jaar later nog steeds hoop.

Het eten schijnt er nogal schaars en duur te zijn. Toen de Schie Lloyd vertrok deed het me toch wel wat toen zij haar fluit gebruikend, langzaam de baai uitvoer. Wij hebben toen nog met onze fluit geantwoord. Enfin, nu maar verder varen naar Manila, San Fernando en Hongkong, waar we in dok gaan. Daar zullen we misschien ook horen wat er met de Van Cloon gaat gebeuren. Er wordt n.l. over gesproken dat wij op een ander lijn komen te varen, maar niemand weet precies wat en de company doet hierover erg geheimzinnig.

Ongeveer een dag varen voor Hollandia zijn twee nog werkende vulkanen. Ik geloof dat ik er al eens over schreef. We kwamen nu tegen schemering langs de eerste vulkaan. Deze had juist een uitbarsting. We zijn toen langzaam gaan varen en zelfs nog een eind teruggevaren om het goed te kunnen zien. Vooral in het donker was het een prachtig gezicht. Je kon de lava als een gloeiende, rood-oranje rivier langzaam naar beneden zien stromen en werd soms de lucht in gespoten. Eenmaal ook hoorden we een enorme knal. Het was een prachtig gezicht. Toen we er alweer een heel eind van af waren was de rode gloed nog te zien.

In Brisbane ben ik weer bij Harry Hendriks geweest. Ik heb toen nog een eind met zijn wagen gereden, maar dat links rijden is niks voor mij. Zondagmiddag zijn we (maandagmorgen kwamen we

aan) langzaam varend, vlak langs de kust gevaren en hebben met kijkers vanaf de brug naar het strand gekeken. Het was er behoorlijk druk maar nog lang geen Scheveningen. Er zijn hier maar weinig mensen die gaan zwemmen want het barst er van de haaien.

**7) Zie ook *Epiloog na zes jaar Far-East. De twee brieven van 07-11-1962 en 23-02-1963 betreffende Hollandia* zijn door de auteur Jury Smit in 2013 samengevat, in "De geschiedenis van Nederland voor Dummies" met daarin: de belangrijkste feiten en data van de Nederlandse geschiedenis helder op een rij; meer dan twintig eeuwen in beeld, van de prehistorie tot het Nederland van vandaag. In hoofdstuk 35: Afrekenen met het koloniaalverleden" (1945 – nu) onder de titel "In de haven van Hollandia". Toch wel leuk dat mijn verhaal op deze manier en 50 jaar later in een boek is gepubliceerd. Het verhaal is ook gepubliceerd op de website van de vereniging van oud-employés van de KPM: www.kpm1888.nl bij verhalen.

Hongkong: Stapels ivoor. Toen waren wij ons nog niet van bewust van de gevolgen

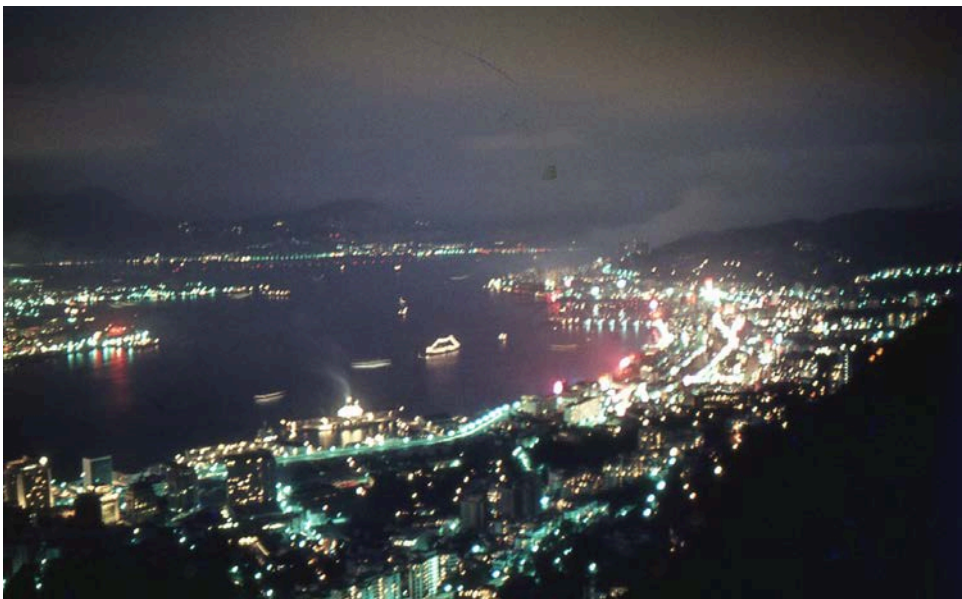
MS Van Cloon; Hongkong -> Singapore 20-03-1963

In Hongkong werd het schip zodra we uit dok gingen z.g. uit-gegast. Dat wil zeggen het met behulp van gifgas de aan boord zijnde ratten en muizen doden. We moesten daarom gedurende 24 uur naar een hotel. Ik ging in Hongkong voor m'n halfjaarlijkse controle naar de tandarts. Hij vond wat plekjes met cariës en vroeg of er wel eens foto's waren genomen. Dat was echter nog nooit gebeurd. Vlak voor ik wegging heeft mijn tandarts mijn gebit zeer zorgvuldig nagekeken en alles wat hij kon vinden gevuld. Een half jaar geleden ben ik in Singapore naar een tandarts geweest en vond ook hij geen gaatjes. Nu werden er dus foto's genomen. Resultaat: over de twintig plekken met cariës, die er volgens de tandarts in Hongkong voor het grootste gedeelte al meer dan een jaar zaten. Volgens die tandarts zie je de gaten meestal pas als ze behoorlijk groot zijn. Enfin ik heb er een gehele dag van morgens 8 uur tot avonds 7 uur gezeten. Of in de wachtkamer (ik werd er tussendoor geholpen) en dan weer bij de ene en dan weer bij de andere tandarts (twee collega's). Ik had avonds lamme kaken van het steeds weer mijn mond open moeten houden.

Hongkong overdag

Hongkong nachts

MS Van Cloon; Singapore → Fiji Islands 12-04-1963

Ik heb van 1^e stuurman Grambergen drie jachtpijlen uit Nieuw-Guinea gekregen. Hij gaat binnenkort met verlof naar huis en wilde ze niet meenemen omdat ze dan zouden breken. Vanmorgen zijn we een paar uur gestopt bij de Nieuwe Hebriden om daar te oefenen met het te waterlaten, roeien en zeilen met de sloepen. We hadden daarvoor de tijd, omdat wij niet voor maandagmiddag bij de Fiji aan willen komen. Daarom varen we nu economisch (met laagste brandstofgebruik). Ik volg een cursus voor het sloepgastendiploma en moet in Singapore examen doen. Op ieder schip moeten wettelijk een aantal opvarenden met dat diploma zijn. Het diploma komt erop neer dat je weet hoe je een sloep te water moet laten bij een schipbreuk. En hoe je om moet gaan met de veiligheidsmiddelen, vuurpijlen e.d. Wat er met Indonesië gebeurt weten we nog steeds niet. De KPM doet zeer geheimzinnig en behalve wat geruchten horen we niets. Aan zowel stuurboord- als bakboordzijde zaten grote borden met de naam van het schip in het Chinees (hoe ze Van Cloon in het Chinees hebben vertaald is een raadsel). Nu echter moesten plotseling deze borden weer worden verwijderd. Waarom weet niemand, maar misschien in verband met Indonesië. Ook het gerucht, dat

een der directeurs van de KPM in Jakarta zou zijn en het gerucht dat de KPM op Nieuw-Guinea blijft varen in charter voor de Indonesische Pelni.

MS Van Cloon; te Wellington 05-05-1963

Wij liggen al een week in Wellington en het ziet er naar uit dat we hier nog wel een paar dagen blijven. De vorige week was het slecht weer (vies en druilerig zoals in Nederland in de herfst) en dus werd er weinig gewerkt. Wij moesten het schip met onze eigen bemanning lossen, want er zijn onvoldoende havenarbeiders. Deze werken trouwens erg langzaam en lossen/laden maar ca. 3 ton/gang /uur, terwijl op de Fiji eilanden dat ca. 30 ton/gang/uur bedraagt. Ik ben ook dit keer een paar maal bij Wim van Dijk op bezoek geweest. Hetty is er nu ook. Zij is nog altijd hetzelfde jongensachtige meisje van vroeger. Wim leerde zijn vrouw kennen op de Johan van Oldenbarnevelt**8). Hij was daar entertainment officier.

**8) Een love story. Zij werkte op de Australische ambassade van Jakarta en was als passagier op MS Johan van Oldenbarnevelt (zie ook **6) op weg naar Guatemala om daar te trouwen. Of Wim daar aan boord zijn functie als entertainment officier erg letterlijk nam vertelt het verhaal niet, maar wel dat zij na aankomst in Guatemala niet is getrouwd, maar hem naar Nederland is gevolgd. Ze zijn toen in Den Haag getrouwd en wonen nu dus in Wellington. Ondertussen zijn ze al twee jaar getrouwd en Karena is dus alweer een half jaar.

MS Van Cloon Lautoka Fiji Islands (foto kapitein Meijer)

MS Van Cloon; te Melbourne 25-05-1963

In Dunedin kreeg onze HWTk een telegram dat zijn vrouw ernstig ziek is. Hij woont in Singapore en is dus hals over kop vertrokken. Van Dunedin naar Melbourne hadden we zoals gebruikelijk in de Tasmanzee slecht weer, maar ondanks dat werd het schip steeds gevolgd door Albatrossen die zeilen op de wind. We liggen hier nu sinds dinsdag, maar verwachten niet eerder te vertrekken dan

donderdag. Omdat er te weinig wharfies (bootwerkers) zijn, gaat alles erg traag. Bovendien heeft men recentelijk weer eens gestaakt. Er zijn hier twee overdekte schaatsbanen en ben ik op Hemelvaartsdag gaan schaatsen. Twee dagen voor we uit Melbourne vertrokken kwam de fam. Dax terug van vakantie en ben er nog geweest.

MS Van Cloon; Brisbane -> Manila 16-06-1963

In Sydney heb ik bij de fam. Looyschelder ****9)** gelogeerd. Ze wonen in Rooty Hill, een van de buitenste suburbs van Sydney en moest ca. driekwartier met de sneltrein om er te komen. Rooty Hill heeft iets weg van een plattelandsdorp en de Dunsmore street is niet meer dan een brede zandweg. Hun huisje is niet groot maar wel erg gezellig. Tekenend is, dat men daar nog een WC gebruikt die werkt volgens het befaamde tonnetjes systeem.

Als je Sydney per trein verlaat, ga je eerst door dicht bevolkte suburbs en schrik je van het contrast met het mooie centrum. Het is een grote puinhoop van schots en scheef door elkaar gebouwde huisjes met vaak de mooiste huizen naast lelijke krotten.

Melbourne is als centrum minder mooi dan Sydney, maar de suburbs zijn er veel netter.

De fam. Dax woont in suburb Hawthorn. Harry en Betty Hendriks waren op vakantie. Eergisteren voeren we langs de zuidkust van N. Guinea en hebben op zee mijn verjaardag gevierd. Wij gaan dit keer ook weer naar Bangkok.

*****9)** Riet Looyschelderj was vroeger apothekersassistente bij mijn vader.*

Harry Hendriks behoort tot de geslaagde immigranten, maar de fam. Looyschelder juist niet. Die hadden spijt ooit naar Australië te zijn vertrokken. Nog maar een week voordat ik er logeerde had zij haar baan verloren en waren nu voor zover ik het begreep afhankelijk van hun handeltje in postzegels. Dat zijn duizenden zegels die allemaal afgeweekt, gesorteerd en gebundeld moesten worden en is een heidens werk.

MS Van Cloon; Bangkok -> Singapore 08-07-1963

In Manila kun je betalen met sloffen sigaretten. Ik had echter onvoldoende sigaretten en ben daarom naar de douanebeambte gegaan die aan boord bleef zolang wij in de haven van Manilla lagen. Ik heb hem gevraagd of hij wat sigaretten voor me uit de verzegelde store kon halen. Dat kon, mits ik er vier slof uithaalde en hem er dan twee verkocht voor de prijs die wij er hier aan boord belastingvrij voor betalen. Hij smokkelde ze dus zelf de wal op.

Sigaretten smokkelmeisjes

Devoot biddend bij een tempel in Bangkok

In Hongkong zijn we eerder vertrokken en lieten zelfs een deel van de lading achter vanwege de komst van een cycloon. De gehele overtocht tot Bangkok hadden we echter prachtig weer. In Bangkok kwam hetzelfde smokkelmeisje aan boord, als op de Sinabang. Ik heb haar een foto gegeven

die ik ongeveer een jaar geleden op de Sinabang had genomen. Op de foto staat ze in een sampan en legt juist op dat moment een zak met sloffen sigaretten neer. Ze was er erg blij mee en liet het trots aan al haar collega-smokkelaars zien. De schepen worden zowel bij aankomst in Bangkok als in Manila door dat soort smokkelaars bestormd. Die kopen dan sigaretten van de Chinese bemanning en brengen ze aan wal.

Ms Van Cloon; te Napier 23-11-1963 **10)

Op de dag na dat President Kennedy op 22 november werd vermoord arriveerden wij te Napier.

Brisbane -> Manilla 31-12-1963

Met kerst op zee en ter hoogte van Hollandia een New Year Eve Dinner.

2001 Haere Mai (Welkom) te Loosdrecht

December 2018: Vakantiefoto te Nieuw-Zeeland van kleinzoon Julien

**10) September 2001 kocht ik in Loosdrecht onze Gillesenvlet 8.40 met kajuit "Haere Mai".

Haere Mai betekend vertaald van uit het Maori "Welkom". Het schip werd gebouwd in 1965 en dus ca. 36 jaar voor dat ik het kocht en in dezelfde periode als mijn bezoeken aan Nieuw-Zeeland. Hoe het schip in Nederland aan de naam Haere Mai kwam is niet bekend, maar heeft voor mij wel een relatie met die tijd in Nieuw-Zeeland.